

UN FOLLET A L'INTERNAT

versió x 15 actors

Adelaida Frías

<http://www.obresdeteatre.com>

- 29 pàgines -

Personatges per ordre d'aparició:

1- FOLLET 1 impulsiu	7- MARTA (o Marc), alumna gran, passota
2- FOLLET 2 organitzat	8- ALBA (o Albert), alumna gran, amiga de Marta
3- FOLLET 3 fantasiós	9- FOLLET 7 espavilat (noi o noia)
4- FOLLET 4 curiós	10- JUDIT (o Juli), germanet(a) de Marta
5- FOLLET 5 sensible	11- CRIS (o Carles), amiga de Judit, estudiosa
6- FOLLET 6 trapella	12- TINA (o Toni) amiga de Judit, espantadissa
	13- SARA (o Santi), professor(a) matemàtiques
	14- BETTY (o Bob), professor(a) d'anglès
	15- MINYONA (o majordom)

A la versió x 14 actors hi ha un Follet menys.

Estem al jardí d'un internat. Per la dreta es va a l'edifici de l'escola. Cap a l'esquerra se surt al camí que travessa el bosc cap al poble. Al fons, un banc.

INTRODUCCIÓ

Per la dreta entren corrent 5 follets, rient i cridant molt animats. Tots porten barrets de punxa. Cada u porta penjada, a la cintura o en bandolera, una bossa petita de tela com les de portar el berenar; a dins hi tenen el seu "botí". En arribar continuen corrent en cercle, cada u pel seu cantó, barrejant-se en un moviment desordenat, alçant el braç en senyal de victòria.

TOTS : — Ueeeh!

FOLLET 2 : — Aconseguit!

FOLLET 3 : — Visca els valents!

FOLLET 4 : — Què divertit!

FOLLET 5 : — Som uns eixerits!

El Follet 1 s'enfila d'un bot sobre el banc i alça un mirallet amb les dues mans.

FOLLET 1 : — Mireu, què tinc!

S'adona que fa la rateta (sobre el públic, potser), i es posa a jugar amb la llum sobre els altres follets, que riuen, s'aparten, i s'empenyen sense saber què és, cridant tots a l'hora.

FOLLET 2 : — Tempestes!

FOLLET 3 : — Què és això?

FOLLET 1 : — Ei, que t'atrapo!

FOLLET 4 : — Vigila!

FOLLET 5 : — On és, on és?

FOLLET 2 : — S'enganxa? (*se l'espolsa*)

FOLLET 3 : — (*intenta atrapar-la*) **No es pot agafar!**

FOLLET 5 : — *(la persegueix)* **Una espurna de lluna!**

FOLLET 2 : — *(la persegueix)* **Jo la vull!**

FOLLET 4 : — *(s'enfila dalt del banc)* **Deixa-m'ho veure!**

FOLLET 1 : — *(li dóna)* **però només una estona, eh?**

Tots s'aturen a mirar què fa. El Follet 4 es mira el mirallet girant-lo de tots cantons. De sobte s'hi veu reflectit, i aixeca el cap uns segons, impressionat.

FOLLET 4 : — **Mil ventolins!**

FOLLET 1 : — *(satisfet)* **Ho has vist?**

TOTS : — **Què? Què?**

FOLLET 4 : — *(s'hi torna a mirar)* **Soc jo?**

FOLLET 1 : — *(ofès)* **No; soc jo!**

FOLLET 3 : — *(li agafa de les mans i s'hi mira)* **Però si soc jo!**

Els Follets 2 i 5 ajunten els caps amb el Follet 3 per poder-ho veure.

FOLLET 2 i 5 : — **Som nosaltres!** *(es miren l'un a l'altre, encantats)*

El Follet 1 agafa el mirallet amb aires de propietari i s'allunya unes passes amb el mirall contra el pit perquè no li tornin a agafar..

FOLLET 2 : — **D'on ho has tret?**

FOLLET 1 : — **Del dormitori de les alumnes més grans.**

FOLLET 3 : — **Del dormitori?**

FOLLET 5 : — **Que arriscat!**

FOLLET 4 : — **Has esperat que tothom fos a classe?**

FOLLET 1 : — *(fent mèrits)* **Sí, però la dona de fer feines rondava per allà!**

FOLLET 2 : — *(s'enfila sobre el banc)* **Ei! Què més tenim?**

FOLLET 3 : — **Mira, jo!**

El Follet 3 ha tret un embut de la seva bossa i el mostra aixecant la mà ben amunt.

Tots el volten

TOTS : — **Què és?**

FOLLET 3 : — **Em sembla que sona. Es fa així.**

El Follet 3 bufa pel tub de l'embut diverses vegades sense que soni.

FOLLET 1 : — **Bah, està espatllat!**

FOLLET 2 : — **Deixa'm provar!**

Li vol agafar, però el Follet 3 no es deixa.

FOLLET 3 : — **No, no; espera! Ja veuràs.**

El Follet 3 canta un trosset de cançó dins de l'embut fent "tu tu ru tu tu" ben fort.

TOTS : — *(riuen)* **Ha ha ha ha!**

FOLLET 5 : — **On ho has trobat?**

FOLLET 3 : — **Als prestatges de la cuina.**

FOLLET 4 : — *(admirat)* **Uala, amb les dues cuineres!**

FOLLET 1 : — **I les tres cambres!**

FOLLET 2 : — **Que temerari!**

Mentre continuen parlant, arriba per la dreta el Follet 6, caminant tranquil·lament amb una cistelleta petita (buida) que figura plena de cireres. El Follet 6 s'asseu a una punta del banc sense que ningú es fixi en ell, i va menjant (ho simula) cireres l'una darrere l'altra, sense pressa però sense pausa, escopint els pinyols a un cantó.

FOLLET 5 : — **Mireu jo, quants colors!**

Ha tret unes quantes pinces d'estendre de tots colors i les mostra fent niu amb les dues mans. Mentre continua la conversa, se les penja dels baixos de la samarreta, o de les mànigues, o del coll, de manera que quedi com un serrell. El Follet 4 l'ajuda, engrescat. Si cal van traient més pinces de la bosseta fins que quedi ben guarnit.

FOLLET 2 : — *(mentrestant)* **Per què serveix?**

FOLLET 1 : — **No serveix de res, això!** (*s'enfila al banc a fer la rateta*)

FOLLET 3 : — **Oooh! Me'n puc posar?**

El Follet 3 ha desat l'embut dins la seva bossa i es posa unes quantes pinces a cada orella, que li queden eriçades de colors. (Si les pinces són massa fortes i fan mal, se les pot posar als cabells que li surten per sota el barret)

TOTS : — (*riu*) **Ha ha ha ha!**

El Follet 1 guarda el mirall dins la seva bossa.

FOLLET 4 : — **On ho has aconseguit?**

FOLLET 5 : — **Penjava dels estenedors.**

FOLLET 2 : — **Buf; si allà hi ha les finestres de l'aula de professors!**

El Follet 5 gira sobre ell mateix i fa unes passes de dansa tipus Hawai per posar en valor les pinces de colors. El Follet 4 ha tret de la seva bossa un rotllo de paper wc (d'algun color, si pot ser) i corre al voltant del Follet 5 fent onejar un metro de la cua del rotllo.

FOLLET 3 : — (*admirat*) **Que maco! D'on surt això?**

FOLLET 4 : — (*alegre*) **Dels lavabos dels petits.**

De sobte sona la música d'un mòbil, i tots es posen a ballar en un rampell frenètic fins que s'atura. Mentrestant, el Follet 2 remena dins la seva bossa fins que aconsegueix treure'n el mòbil (que ja ha callat) i alça el braç per mostrar-lo.

TOTS : — **Era això?**

FOLLET 2 : — (*fardant*) **Sí. L'he agafat de la butxaca d'una alumna.**

TOTS : — **Que difícil!**

Tots el volten en semicercle, molt impressionats.

FOLLET 2 : — **És la millor troballa! Oi que si?**

FOLLET 1 : — **A veure? Prem aquí.**

FOLLET 2 : — **No ho toquis!**

FOLLET 3 : — Fa llum!
FOLLET 4 : — Es belluga!
FOLLET 5 : — Mira, ha canviat!
FOLLET 1 : — I si fas això què passa?
FOLLET 2 : — Vols parar!
FOLLET 3 : — Oh! Ha desaparegut tot!
FOLLET 4 : — No, mira; hi ha algú!
FOLLET 5 : — Som nosaltres! Mira, mira!
FOLLET 1 : — Fes així, no?
FOLLET 2 : — Que no!
TOTS : — Eh!

Tots s'aparten de l'aparell, sobresaltats pel soroll del mòbil en disparar una foto.

TOTS : — Bombolles i Pampallugues!
FOLLET 3 : — Que has fet?
FOLLET 4 : — Està viu?
FOLLET 2 : — Ha sigut aquest, que és un mussol!
FOLLET 1 : — I tu què? Rat penat!
FOLLET 5 : — *(inquiet)* Ha fet un soroll molt estrany.
FOLLET 6 : — *(sorneguer, des del banc)* Això es diu “mòbilit”. És molt perillós.

Tots es giren a mirar-lo i callen uns segons, impressionats.

FOLLET 1 : — On eres, tu?
FOLLET 6 : — *(s'arronsa d'espatlles)* Aquí.
FOLLET 2 : — Per què, és molt perillós?
FOLLET 6 : — Per què els profes el prohibeixen dins de l'aula. Jo no el
tocaria gaire.

Tots els Follets s'aparten del Follet 2.

FOLLET 2 : — *(a la defensiva)* **I tu què has portat, llest?** *(s'acosta del banc i hi abandona el mòbil a una punta, com de passada)*

Tots s'acosten a mirar dins el cistell, per darrere el banc (per no donar l'esquena al públic)

FOLLET 6 : — *(tranquil·lament)* **Cireres. Del jardí de la directora.**

FOLLET 3 : — **Això sí que és perillós!**

FOLLET 1 : — **I que més! Està buit.**

FOLLET 6 : — **Me les he menjat. Boníssimes.**

FOLLET 4 : — **No m'ho crec! No n'has agafat ni una!**

Per l'esquerra entra el Follet 7 i s'atura a mirar-los.

FOLLET 5 : — **Nosaltres sí que hem portat coses difícils d'aconseguir!**

FOLLET 7 : — **Què esteu fent, aquí?**

Tots se sobresalten i fan una breu corredissa desordenada, alarmats. De seguida s'aturen i es miren el Follet 7 amb la mà al cor, que se'ls ha disparat.

TOTS : — **Quin espant!**

FOLLET 6 : — **Estem jugant! Que no ho veus?**

El Follet 6 agafa el barret del Follet 7 i surt disparat fins l'altra punta.

FOLLET 7 : — **Ei, el meu barret!**

El Follet 7 corre perseguint el seu barret, però els altres se'l van passant de mà en mà, corrent amunt i avall.

TOTS : — **Estem jugant! Estem jugant!**

El Follet 6 s'atura un segon, amb el barret a la mà, mirant cap a la dreta.

FOLLET 6 : — **Que vénen!**

Tots miren cap a la dreta, molt alarmats, quedant immòbils el temps de comptar fins a tres. Tot seguit fugen tots per l'esquerra. El Follet 6 marxa l'últim, i llança en passar, el barret del Follet 7 sota el banc.

ESCENA 1

Per la dreta arriben les alumnes Marta i Alba amb llibres a la mà.

MARTA (off) : — **No hi ha dret! És una injustícia!** (*entra molt enfadada*)

ALBA (off) : — **Marta! Espera!** (*entra al seu darrere*)

MARTA : — (*se li gira de cara*) **La de mates em té mania; ho has vist o no?**

ALBA : — **Però per què no li has dit que era la Mònica la que reia?**

MARTA : — **Perquè jo no sóc una “acussica” ni una covarda com ella!**

ALBA : — **Ja; però ara t'han castigat a tu, nena.**

La Marta s'asseu al banc, empipada, i busca la pàgina adient al llibre de mates.

MARTA : — **Ho tinc fatal, perquè no entenc res dels exercicis que m'ha posat.**

ALBA : — **Buf, doncs jo no et puc ajudar gaire.**

MARTA : — **A més, prou feina tinc a repassar per l'examen d'aquesta tarda!**

ALBA : — **Quèèè? L'examen és aquesta tarda?**

MARTA : — **Sí, què et pensaves?**

ALBA : — (*s'asseu i busca a l'agenda*) **Que no, què dius, no pot ser! Mira: si és pel dia vint-i-dos.**

MARTA : — **Vint-i-dos no, guapa; és pel dia dos, i el dos és avui.**

ALBA : — (*s'aixeca, desesperada*) **No, per favor, em moro! No he tingut temps de mirar-m'ho; suspendré, segur!**

MARTA : — Jo, depèn: de la lliçó trenta a la trenta tres ho tinc bastant bé. Ara, de la trenta quatre no lligo res.

ALBA : — (*s'asseu, derrotada*) Uf, Marta estic perduda! No puc catejar les mates, que ja he suspès tecnologia!

MARTA : — (*veu el barret al terra*) Ai, mira què xulo! (*el recull*) Has vist?

ALBA : — (*de mal humor*) Preciós.

La Marta se l'emprova.

MARTA : — Em queda bé? (*es passeja amunt i avall i fa cares divertides*)

ALBA : — Ai, nena, i a mi què m'importa! T'estic dient que em tocarà repetir curs, i tu amb el barret del dimoni!

ESCENA 2

Per l'esquerra entra el Follet 7. L'Alba se sobresalta, però la Marta està d'esquena i no el veu.

FOLLET 7 : — No és del dimoni, guapa.

MARTA : — No; ara de veritat: com em queda? (*es gira de cara al follet*)

FOLLET 7 : — Et queda fatal! (*riu, mirant-la amb les mans a la cintura*)

MARTA : — (*sorpresa*) Ah! Qui és aquest?

FOLLET 7 : — Endevina-ho!

El follet s'acosta amb la intenció de recuperar el barret, però la Marta el va bellugant i canviant de mà mentre parlen perquè no ho aconsegueixi.

ALBA : — No seràs el Peter Pan?

FOLLET 7 : — (*riu*) No diguis bestieses! (*prova d'agafar el barret, però no pot*)

MARTA : — Ja ho sé: el Pare Noë!

FOLLET 7 : — *(riu)* Sí home, i què més! *(ho torna a provar sense èxit)*

ALBA : — Doncs el Gigante Verde!

FOLLET 7 : — Molt graciosa! *(s'atura a mirar-la, enfadat)*

MARTA : — Qui és el Gigante Verde?

ALBA : — Una marca de pèsols en llauna *(riu)*.

MARTA : — Ah, és clar! Estàs fent publicitat d'alguna cosa!

A continuació, mentre parlen, la Marta i l'Alba es van passant el barret com si fos una pilota, i el follet salta sense poder-lo agafar.

FOLLET 7 : — Vols tornar-me el barret?

MARTA : — *(com si no ho sabés)* Ah, és teu?

FOLLET 7 : — És clar que és meu, pets de llop!

ALBA : — Demostra-ho.

FOLLET 7 : — *(enfadat)* Escarabats pudents! Sóc un follet de bosc, i aquest
és el meu barret!

Les noies aturen el joc, intrigades.

ALBA : — Un follet de bosc? Del bosc aquest, al voltant de l'internat?

MARTA : — No m'ho crec.

FOLLET 7 : — Ortigues i bardisses! Vols veure com et faig créixer bigoti?

MARTA : — No, gràcies.

ALBA : — Per què no? Seria divertit!

MARTA : — Calla tu. *(al follet, curiosa)* Què més pots fer?

FOLLET 7 : — *(arronsa les espatlles)* Tot el que és, pot deixar de ser; i tot el que
no és, pot ser.

ALBA : — Però què diu: que què?

FOLLET 7 : — A veure; oi que el barret no és teu?

MARTA : — Mira, ja ho sé; si fas que la profe de mates s'oblidi del meu càstig...
et torno el barret!

FOLLET 7 : — (*contrariat*) Ja hi som.

ALBA : — (*inquieta*) I l'examen què, guapa?

MARTA : — Doncs que s'oblidi de tot!

FOLLET 7 : — (*sospira*) Vaaal. La de mates, no? A pi xic escala no cal, i si cal
du-li! Ja està, ja s'ha oblidat de tot.

ALBA : — Genial! (*es pica la mà amb la Marta*)

MARTA : — Què guai!

Li donen el barret i el follet se'l posa.

FOLLET 7 : — Sou tots iguals, els humans. Si vols això, m'has de donar allò...!
Què pesats! (*va per marxar*)

ALBA : — Espera! Et puc fer una pregunta?

FOLLET 7 : — (*es gira*) Què voools.

ALBA : — Si tens poders màgics, per què no has recuperat el barret tu sol?

FOLLET 7 : — Perquè els poders no serveixen per a un mateix. (*camina cap a les
noies, fent-les recular*) Si no, esdevindríem ambiciosos, egoistes,
capritxosos, prepotents...

ALBA : — Sí, val, d'acord, ja ho he entès...

FOLLET 7 : — (*s'atura*) Menys mal, tifes de pardal! Doncs au, Adéu!

El follet es gira i marxa per l'esquerra.

MARTA : — D'això... Gràcies, eh!

ALBA : — Sí, moltes gràcies!

Totes dues es miren i s'abracen rient.

ALBA : — Quina xiripa, nena!

MARTA : — No m'ho puc creure!

ALBA : — *(veu el mòbil sobre el banc)* Oh, mira; és el teu mòbil, oi?

MARTA : — Uala! Se m'ha caigut de la butxaca? *(se'l guarda)*

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com